

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

за підсумками проведення вебінару

«Формування ключових компетентностей і наскрізних умінь учнів з громадянської та історичної освітньої галузі»

Тернопільський ОКІППО, 29 квітня 2022 року

В умовах упровадження **Концепції Нової української школи** наскрізні лінії є засобом інтеграції ключових і загальнопредметних компетентностей, навчальних предметів та предметних циклів; їх необхідно враховувати при формуванні шкільного середовища.

Наскрізні лінії є соціально значимими надпредметними темами, які допомагають формуванню в учнів уявлень про суспільство в цілому, розвивають здатність застосовувати отримані знання у різних ситуаціях.

Мета наскрізних ліній – «сфокусувати» увагу й зусилля вчителів-предметників, класних керівників, зрештою, усього педагогічного колективу на досягненні життєво важливої для учня й суспільства мети, увиразнити ключові компетентності.

Державний стандарт базової середньої освіти визначає мету та принципи освітнього процесу в закладах базової середньої освіти, дає загальну характеристику змісту навчання, пояснює вимоги до обов'язкових результатів навчання та орієнтири для їхнього оцінювання. Документ було затверджено 30 вересня 2020 року Постановою № 800 Кабінету Міністрів України.

Перелік ключових компетентностей та наскрізних умінь, закладений в Державний стандарт, базується на «Рекомендаціях Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу щодо формування ключових компетентностей освіти впродовж життя». Завдяки підтримці Європейського фонду освіти, за безпосередньої участі провідних європейських експертів, ці рекомендації та пов'язані з ними європейські документи (так звані «Рамки компетентностей») ретельно опрацьовувала команда авторів документа.

До розробки Державного стандарту були залучені міжнародні експерти з проєктів «Нова українська школа – 2» (Польща), «Демократична школа»

Європейського Центру імені Вергеланда (Норвегія), «Фінська підтримка реформи української школи» (Фінляндія).

ОСВІТНІ ГАЛУЗІ

У Державному стандарті немає поділу на предмети, натомість є освітні галузі – це означає, що розробники освітніх та навчальних програм зможуть як втілювати певну навчальну галузь через окремий предмет, так і комбінувати їх для інтеграції.

Документ містить опис компетентнісного потенціалу та вимоги до обов'язкового навчання учнів у 9-ти галузях освіти:

мовно-літературній,
математичній,
природничій,
технологічній,
інформатичній,
соціальній і здоров'язбережувальній,
громадянській та історичній,
мистецькій,
фізичній культурі.

Для кожної галузі Державний стандарт описує мету і групи загальних результатів, які уточнюються через обов'язкові результати для кожного з циклів. Саме тому кожна освітня галузь має потенціал для розвитку кожної компетентності.

КЛЮЧОВІ КОМПЕТЕНТНОСТІ

У документі чітко окреслено ключові компетентності, якими мають оволодіти школярі після закінчення кожного з двох циклів – адаптаційного (5-6 класи) і базового предметного навчання (7-9 класи), та наскрізні вміння.

Перелік основних компетентностей виглядає так:

вільне володіння державною мовою,
здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами,
математична компетентність,
компетентності у галузі природничих наук, техніки і технологій,
інноваційність,

екологічна компетентність,
інформаційно-комунікаційна компетентність,
навчання впродовж життя,
громадянські та соціальні компетентності,
культурна компетентність,
підприємливість і фінансова грамотність.

НАСКРІЗНІ ВМІННЯ

Наскрізні вміння формуються на всіх інтегрованих курсах або предметах. Вони є спільними для всіх компетентностей.

Перелік наскрізних умінь:

читати з розумінням,
висловлювати власну думку усно і письмово,
критично та системно мислити,
діяти творчо,
виявляти ініціативність,
здатність логічно обґрунтувати позицію,
конструктивно керувати емоціями,
оцінювати ризики,
приймати рішення,
розв'язувати проблеми.

Предметні історичні компетентності

Комплексним показником рівня історичної освіти є історична компетентність учнів, тобто здатність пізнавати минуле, заснована на знаннях, ціннісних орієнтирах і досвіді, набутих під час навчання. До елементів історичної компетентності належать:

Хронологічна компетентність, тобто вміння орієнтуватися в історичному часі, встановлювати близькі та далекі причино-наслідкові зв'язки, розглядати суспільні явища в конкретно-історичних умовах, виявляти зміни і тяглість життя суспільства;

Просторова компетентність – вміння орієнтуватися в історичному просторі та знаходити взаємозалежності в розвитку суспільства, господарства, культури і природного довкілля;

Інформаційна компетентність – вміння працювати з джерелами історичної

інформації, інтерпретувати зміст джерел, визначати їх надійність, виявляти і критично аналізувати розбіжності в позиціях авторів джерел;

Логічна компетентність – уміння визначати і застосовувати теоретичні поняття для аналізу й пояснення історичних подій та явищ, ставити запитання та шукати відповіді, розуміти множинність трактувань минулого та зіставляти різні його інтерпретації;

Аксіологічна компетентність – уміння формулювати оцінку історичних подій та історичних постатей, суголосну до цінностей та уявлень відповідного часу чи відповідної групи людей, осмислювати зв'язки між історією і сучасним життям.

Правова предметна компетентність

Комплексним показником рівня навчання старшокласників правознавства є правова предметна компетентність учнів у сукупності її складників (компетенцій).

Правова компетентність – це сукупність набутих учнями в навчанні правознавства правових знань, предметних умінь, характерних рис, необхідних для виконання певних дій із метою розв'язання завдань, проблем, ситуацій згідно приписів норм права в навчанні й житті. Вона виступає сукупністю пов'язаних між собою правових компетенцій, що уналежнюються в когнітивному (правові знання), діяльно-процесуальному (правові вміння й позитивний соціально-правовий досвід у правовій сфері) та аксіологічному (особистісно ціннісне ставлення до правових явищ і процесів) компонентах.

Складниками правової предметної компетентності є:

інформаційна компетенція: уміння учня / учениці працювати з джерелами права та юридичними документами; користуватись підручником із правознавства, довідковою літературою (зокрема, енциклопедичною), Інтернетом тощо для самостійного пошуку правової інформації; аналізувати й систематизувати інформацію правового змісту, складаючи плани, тези, таблиці й схеми; користуватися зразками юридичних документів;

логічна компетенція: уміння учня / учениці тлумачити та застосовувати правові поняття, терміни, категорії для аналізу й пояснення правових явищ, процесів, подій державно-правової дійсності; визначати причиново-наслідкові зв'язки, сутність і значення правових явищ, процесів і подій; визначати суть і форми зв'язків особи і суспільства, суспільства і держави, держави і особи; аналізувати, синтезувати, порівнювати й узагальнювати

інформацію правового змісту;

діяльнісно-процесуальна компетенція: уміння учня/учениці представляти правові знання в різних формах (усній, письмовій, графічній тощо), використовувати їх для виконання практичних завдань, аналізу правових ситуацій й розв'язання правових задач; здійснювати й пояснювати вибір моделі поведінки в життєвих ситуаціях на підставі норм права й положень законодавства, реалізувати їх у правовідносинах різних видів; визначати ситуації, що потребують звернення до правника по правову допомогу; усвідомлювати відповідальність за власну поведінку в правовому просторі;

аксіологічна компетенція: уміння учня формулювати емоційно-ціннісне ставлення до права як суспільного явища, що задовольняє інтереси і потреби суспільства, окреслює бажані ідейно-ціннісні настанови людини; висловлювати власні оцінні судження, оперуючи такими категоріями як справедливість, право, демократія, свобода, гідність, відповідальність, права людини, спираючись на набуті знання, загальнолюдські й національні цінності та особисту систему цінностей; формулювати обґрунтовану думку щодо суспільних проблем та державних реалій, пов'язаних із правом.

Громадянська компетентність

Громадянська освіта спрямована на формування громадянської компетентності школярів/школярок, зокрема:

соціально-комунікативної: вміння й навички спілкування та встановлення конструктивних відносин між людьми, діалогу і громадського обговорення суспільних проблем;

інформаційно-медійної: вміння критично мислити; навички пошуку, аналізу та оцінки інформації, критичної оцінки медіаповідомлень на основі аналізу джерел, соціальної ситуації;

розв'язання соціальних конфліктів, проблем: уміння розв'язувати соціальні суперечності; формування установки на толерантне розв'язання конфліктів;

відповідального соціального вибору й прийняття рішення: готовність до ухвалення обґрунтованого рішення на основі усвідомленого й виваженого вибору;

громадянської участі: установка на відповідальну суспільну діяльність; навички участі в соціальних та політичних процесах.